

Rosmalen, 12 December 1892.

Geachte Redacteur!

Verleen ons een kleine plaatsruimte om aan het verzoek van collega COWAN te voldoen.

In zijn welwillende critiek over het vijf-jarig verslag van het gesticht Coudewater, — waarvoor wij hem onzen warmen dank betuigen — lezen wij: „op blz. 13 ontmoet men een zin, die eenige nadere toelichting behoeft, n.l.: „De vroeger gematelasseeerde cellen waren door de opvolgende „veranderingen in de gebouwen verdwenen.” Heeft men te Coudewater de „proef genomen, om het zonder gematelasseeerde cellen te doen.” enz. (zie *Tijdschrift* blz. 873). Mogen wij den geachten Referent opmerken, dat in het verslag op den aangehaalden volzin *onmiddellijk* volgt: „Drie nieuwe „cellen werden gemaakt: een in de 1ste en 2de klasse mannen — een in de „storende afdeeling mannen 3de klasse — en een in de afdeeling half-onrustige „en onrustige vrouwen 3de klasse”. — Met deze *drie* nieuwe cellen worden niets anders dan *gematelasseeerde* bedoeld.

Hieruit blijkt reeds voldoende, dat wij niet gaarne zulke cellen missen. De tweede ondergeteekende heeft zich hiervoor reeds vrij beslist uitgelaten in de Psychiatrische Vereeniging (Zie Vergadering van 26 Nov. 1891). Welwees hij er toen op, dat er veel misbruik van gematelasseeerde cellen wordt gemaakt en deze naar zijn meening uitsluitend bestemd mochten worden voor zware gevallen van epilepsie en hysterio-epilepsie: — doch juist in deze gevallen komen zij ons onmisbaar voor, vooral als de epilepticus door groote lichaamskrachten niet handelbaar is. Wil men dan onaangename worstelingen voorkomen, zoo is tijdige overbrenging (prae-epileptisch) naar de gematelasseeerde cel zeer gewenscht. Dat de inrichting kostbaar is, is een treurig feit, doch dit kan nimmer een argument zijn tegen haar bruikbaarheid. Wordt steeds met zorg overwogen, welke lijder wèl en welke niet in een gematelasseeerde cel behoort, zoo komen vernielingen zelden voor.

Verontreiniging van de bodembekleding is niet te ontgaan. De beste wijze dunkt ons, den houten vloer zooveel mogelijk impermeabel te maken en de wandbekleding niet tot den bodem te doen doorloopen, zoodat bij het reinigen van den vloer de zijwanden niet nat gemaakt worden. Op dezen vloer legt men drie even groote losse matrassen, die den vloer nauwkeurig bedekken en innig tegen de zijwanden aansluiten. Heeft men van die vloer-matrassen een dubbel stel, zoo valt het niet moeilijk het bevuilde stuk er uit te nemen en tijdelijk door een ander te vervangen. Ook zou men de proef kunnen nemen met de vloerstukken met een impermeabele stof te bekleeden. De zijwanden worden slechts zelden bevuild.

Bij de groote neiging, die tegenwoordig bestaat, de cel, onder welken vorm ook, uit onze gestichten te doen verdwijnen, kunnen deze opmerkingen misschien haar nut hebben. Een genezings-gesticht zonder cellen kan men zich denken, doch waar men ook chronische lijdens verpleegt, zal het verdwijnen der cel wel tot de vrome wenschen blijven behooren. En gelukte het ook, na zeer veel moeite, haar te supprimeeren, zouden de patiënten daar veel baat bij vinden of zouden zij misschien de slachtoffers worden van een

door dik en dun doorgezet no-restraint principe? Zou men morphine willen afschaffen, omdat het onoordeelkundig toegediend een bron van ellende is geworden, of blijft het in de hand van den nauwgezetten arts een geneesmiddel van hooge waarde?

Ontvang de betuiging onzer hoogachting

Dr. L. TH. POMPE.

J. L. DOBBERKE.



BERICHTEN.

BUITENLAND.

NEW-YORK. — Volgens de *Semaine médicale* is in het Stedelijk Reglement der stad een bepaling opgenomen, dat ieder behoorlijk geregistreerd geneesheer een zoogenaamde „*carte coupe-file*” kan verkrijgen, ten einde zoo spoedig mogelijk de woonplaats zijner patiënten te kunnen bereiken.

LONDEN. — Door het Engelsche Instituut voor Hygiëne zal in 1893 een „*Journal of state medicine*” uitgegeven worden, hetgeen 4 malen 'sjaars zal verschijnen.

— **Advertentie-beloften.** Een op medisch gebied niet onbelangrijke beslissing werd onlangs door de rechtbank genomen. In November 1891, toen de influenza hier en daar heerschte, stond er in de *Pall Mall Gazette* een advertentie van de Carbolie Smoke Ball Company, waarin als een probaat middel werd aanbevolen een bal, gevuld met een op bijzondere wijze toebereid carbol, en een vergoeding van £ 100 toegekend aan dengene, die geen baat vond bij het middel. Dit overkwam een dame, en zij eischte, toen zij na een zwaren aanval van influenza hersteld was, de £ 100. De maatschappij trachtte zich door allerlei excepties, onder andere ook op grond, dat er geen contract was opgemaakt, van de betaling te ontheffen. De rechtbank verwierp echter al de argumenten der maatschappij en bevestigde, dat er bij een advertentie tot iedereen gericht, van een contract geen sprake kan zijn, en zoowel in eerste instantie als in hooger beroep werd de tegen de maatschappij gestelde eisch toegestaan.

— Er heeft zich alhier een Comité gevormd, om de nagedachtenis van MORELL MACKENZIE door de oprichting van een gasthuis voor keellijders te eeren. De Keizerin FRIEDRICH leverde daarvoor een aanzienlijke bijdrage.

PARIJS. — De Commissie uit de sectie der Geneeskunde van de Académie des Sciences heeft besloten, dat op 27 December e.k. in het Groot Amphitheater der Sorbonne, in tegenwoordigheid van talrijke Fransche en vreemde geleerden (die van hun komst kennis gaven), zal overhandigd worden aan PASTEUR een gouden medaille, door ROTY gegraveerd, dragende aan de eene zijde het portret van PASTEUR, en aan de andere zijde de woorden: „à PASTEUR, le jour de ses soixante-dix ans, la science et l'humanité reconnaissantes — 27 Décembre 1892”. Op denzelfden dag zal ook het Deensche Comité een door SINDING gegraveerde medaille aan PASTEUR overhandigen.